

2022.03.22. Bibliaóra

Előfohász: „¹²Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! ¹³Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlően felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy elbírájátok azt viselni.”(1Kor10,12.13.) Ámen

Ének: 469:1-5: „Jézus nyájas és szelíd...”

Előima: Hű Megváltónk!

Köszönjük Neked, hogy Te ma is fogtad a kezünket, amikor idevezetted bennünket, hogy egy közösségként elcsendesedjünk Előtted.

Megvalljuk, hogy bűneink láncá szorítják szívünket, de hisszük, hogy Te mindezt képes vagy feloldani azzal a kegyelemmel, ami ma megengedte, hogy felkeljünk és keressünk Téged. Hiszük, hogy Te képes vagy rabláncainkat összetörni azzal a hittel, ami ma is Rád tud tekinteni, aki nyájas és szelíd vagy, aki hű Megváltónk vagy, aki látod szívünk és lelkünk állapotát, amikor fejet hajtunk Előtted és csak Rád figyelünk.

Megvalljuk Előtted, hogy nekünk is megvannak a harcaink a visszatérő ellenségeinkkel. Olyan sokszor harcolunk kívül és belül, miközben azt gondoljuk, hogy mi nem eshetünk el és nem üthetjük meg magunkat. Kérünk, segíts abban, hogy életünk hátralévő részében arra figyeljünk, ami lelkileg épít bennünket. Kérünk, segíts abban, hogy halkuljon életünkben minden, aminek gyökere a hazugság, a féltékenység, az engedetlenség és a gonoszság. Kérünk, tisztítsd meg a mi szívünket és gondolatainkat, hogy tiszta szívre találjon Igéd, amikor engedelmes és hűséges életre szólít és hív.

Könyörülj rajtunk, hogy meghalljuk nekünk címzett üzeneted! Könyörülj rajtunk, hogy önvizsgálatot tudjunk tartani és neked engedelmeskedve továbbjárni azon az úton, ami az élet irányába visz!

Szentlelked jelenlétével áld meg az Ige olvasását, hallgatását és befogadását, hogy a kísértések idején soha ne feledjük, hogy hűséges Istenünk van, aki minden helyzetben elkészíti a szabadulás útját is. Az Úr Jézus Krisztusért, ami Szabadítónkéért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi rész: 1 Sámuel 31

„¹Eközben a filiszteusok megütköztek Izráellel, és az izráéliek megfutamodtak a filiszteusok elől. Elesettek borították a Gilbóá-hegyet. ²A filiszteusok Saulnak és fiainak a nyomába szegődtek, és megölték a filiszteusok Jónátánt, Abínádábot és Malkísúát, Saul fiait. ³Heves küzdelem dúlt Saul körül, de végül eltalálták az íjászok. Súlyosan megsebesítették az íjászok, ⁴ezért azt mondta Saul a fegyverhordozójának: Húzd ki a kardod, és szúrj le vele, hogy ha ideérnek ezek a körülmetéletlenek, ne ők szúrjanak le, és ne üzzenek gúnyt belőlem! De a fegyverhordozó nem akarta megtenni, mert nagyon félt. Ekkor fogta Saul a kardját, és beledőlt. ⁵Amikor látta a fegyverhordozója, hogy meghalt Saul, ő is a kardjába dőlt, és meghalt vele együtt. ⁶Így halt meg Saul azon napon, vele együtt a három fia, a fegyverhordozója meg az összes embere. ⁷Amikor látták azok az izráéliek, akik a völgyön és a Jordánon túl laktak, hogy az izráéliek megfutamodtak, és Saul is meghalt fiaival együtt, elhagyták a városokat, és elmenekültek, a filiszteusok pedig odajöttek, és letelepedtek azokban.

⁸Másnap eljöttek a filiszteusok, hogy kifosszák az elesetteket. Megtalálták Sault és három fiát is, amint ott feküdtek a Gilbóá-hegyen. ⁹Levágták a fejét, megfosztották fegyverzetétől, és körbeküldték a filiszteusok földjén, hogy megvigyék az örömhírt bálványaik templomába és a népnek. ¹⁰Fegyverzetét az Astarte templomában helyezték el, holttestét pedig kiakasztották Bét-Seán várfalára.

¹¹Amikor azonban meghallották Jábés-Gileád lakói, hogy mit tettek Saullal a filiszteusok, ¹²harcosaik elindultak, egész éjjel meneteltek, és leszedték Saulnak és fiainak a holttestét Bét-Seán várfaláról. Hazamentek Jábésba, és ott elégették azokat. ¹³Csontjaikat pedig összeszedték, és eltemették a jábési tamariszkuszfa alatt, majd hétnapos böjtöt tartottak.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Egy harc kellős közepén vagyunk. A filiszteusok megütköztek Izráellel, az izráéliek pedig megfutamodtak. S míg Saulnak és csapatának ez nem az első harca a filiszteusokkal, addig utolsóvá válik. Nemcsak egy bibliai könyvnek van itt vége, hanem Saul életének is. Az összes harcot összehasonlítva láthatjuk, hogy 1 kulcsfontosságú „Szereplő”, ha kimarad az eseményekből, akkor nem segít a harcosok létszáma, a harceszközök minősége és mennyisége, sőt a király jelenléte sem.

Isten nélkül minden csapat vesztesé válik. A kulcsfontosságú személyt, ha elfelejtjük megkérdezni, ha félretoljuk, ha beülünk az Ő ítélszékébe, ha lecseréljük saját erőnkre az Övét-rögtön egy harc kellős közepén találhatjuk magunkat, ami vesztesre van ítélve.

Ezután a **Gilbóa-hegy**, ha a folytatásban említve lesz, akkor Saul halálával hozzák összefüggésbe.

2Sám1,6: „⁶A hírhozó legény ezt felelte: Éppen a Gilbóa-hegyen voltam, és láttam, hogy Saul a lándzsájára támaszkodik, a hadi szekerek és a lovasok pedig feléje nyomulnak.”

2Sám1, 21: „²¹Gilbóa hegyei, halottak mezeje! Ne hulljon rátok harmat, ne érjen titeket eső! Mert ott érte szégyen a hősök pajzsát, Saul pajzsát nem kenik többé olajjal.”

2Sám21,15? „¹²Akkor Dávid elment, és elhozatta Saulnak és fiának, Jónátánnak a csontjait Jábés-Gileád polgáraitól; ők ugyanis ellopták azokat Bét-Seán teréről, ahol fölakasztották őket a filiszteusok, miután megverték Sault a Gilbóa-hegyen.”

Arról nincs említés, hogy a filiszteusok közül hányan estek el a harcban, viszont akik név szerint meg vannak nevezve üldözötként és áldozatokként azok Saul fiai.

„megölték a filiszteusok Jónátánt, Abínadábot és Malkísúát, Saul fiait.” Jónátán itt az apja oldalán harcolt. Saul tanúja fiai halálának.

A 14,49-ben Saul fiaival kapcsolatban a következőt olvassuk: „⁴⁹Saul fiai ezek voltak: Jónátán, Jisví és Malkísúa.”

1Krón8,33: „Saul nemzette Jónátánt, Malkísúát, Abínadábot és Esbaalt.”

1Krón9,39: „Saul nemzette Jónátánt, Malkísúát, Abínadábot és Esbaalt.”

Olyan nevű fiúról, hogy Abínadáb nem olvasunk.

Isbóset=Esbaal, valahogy túlélte, mert később őt teszi királlyá Abnér. De feltételezhető, hogy nem volt jelen.

2Sám2,8-9: „⁸Közben Abnér, Nér fia, Saul hadseregparancsnoka magához vette **Ísbósetet**, Saul fiát, átvitte Mahanajimba, ⁹és Gileádnak, az ásériaknak, Jezréelnek, Efraimnak és Benjáminnak, tehát egész Izráelnek a királyává tette őt.”

Az íjászok voltak azok, akik üldözőbe vették Sault. Végül egy nyilvessző találta el. Így vált harcképtelenné. Nem akart élve az ellenség kezébe kerülni. Saul megkérte a fegyverhordozóját, hogy ölje meg, de ő nem tudott kezet emelni a királyra, az Úr felkentjére. Később hűségét kifejezve követi Sault a halálba.

Izráel területén az öngyilkosság nagyon ritkán fordult elő. Saul nem akart a körülméletlenek kezébe kerülni.

Igazából azért lett öngyilkos Saul, hogy ne essen az ellenség kezébe és ne üzzenek belőle gúnyt.

A filiszteusok így harc nélkül elfoglalták Izráel törzsi területét a Jezáel síkságtól északi irányba, az izráelieket pedig a hegyekbe és a Jordánon túlra szorították ki. Nem olvassuk azt, hogy mindenkit megöltek. Viszont a harc sokáig tarthatott, mert másnap mentek csak kifosztani az elesetteket.

Megtalálták Saul holttestét és levágták a fejét. Saul feje igazi értékes trófeaként szolgált nekik 17,51.54, holttestét pedig meggyalázzák.

Egykor Dávid ezt csinálta Góliáttal: „⁵¹Azután odafutott Dávid, rálépett a filiszteusra, fogta annak a kardját, kihúzta a hüvelyéből, megölte vele, és levágta a fejét. Amikor látták a filiszteusok, hogy meghalt a vitézüik, megfutamodtak.”

A filiszteusok számára a győzelem azt jelentette, hogy így a bálványaik erősebbek, ezért is teszik közhírré a történeteket. Azok a bálványok, amelyeket korábban Sámuel kért, hogy távolítsák el maguk közül: 1Sám7,3: „³Akkor ezt mondta Sámuel Izráel egész házának: Ha tiszta szívből akartok megtérni az ÚRhoz, akkor távolítsátok el magatok közül az idegen isteneket és Astartékat! Ragaszkodjatok szívből az ÚRhoz, egyedül neki szolgáljatok, akkor majd megment benneteket a filiszteusok kezéből.”

11-13

Saul családjának a kelet-jordániai Jábés-Gileád lakói készítettek egy tisztességes temetést. Nem felejtették el neki azt, hogy megmentette őket az ammóniak kezéből. Ebből is láthatjuk, hogy nemcsak a megrögzött „borult elme” állapota volt Saulnak- voltak, akik hálásak korábbi tetteiért.

Később a 2Sám1,17-27-ben Dávid siratóénekeiben is olvashatunk olyan jelzőket Saullal kapcsolatban, amelyek nem titkolják és tagadják azt, hogy volt egy olyan időszak, amikor életén látszott, hogy az Úr vele van. „Izráel ékessége”, „hősök”, „gyorsabbak, mint a sasok”, „erősebbek az oroszlánoknál”...

Ebben az időben nem volt szokás a kremáció. A testek elégetése nincs megindokolva.

(Égetés: 3Móz20,14: „⁴Ha valaki feleségül vesz egy nőt az anyjával együtt, fajtalanság az. Égessék meg a férfit az asszonyokkal együtt. Ne legyen ilyen fajtalanság köztetek!”)

Ebben az esetben a meggyalázott holttesteket akarták ilyen formában megtisztítani és a megszégyenítéstől megmenteni. Végül Dávidnak köszönhetően Saul ősei sírjába került.

2Sám21,11-14: „¹²Akkor Dávid elment, és elhozatta Saulnak és fiának, Jónátánnak a csontjait Jábés-Gileád polgáraitól; ők ugyanis ellopták azokat Bét-Seán teréről, ahol fölakasztották őket a filiszteusok, miután megverték Sault a Gilbóa-hegyen. ¹³Elhozták tehát onnan Saulnak és fiának, Jónátánnak a csontjait, és összeszedték azoknak a csontjait is, akiket most akasztottak föl. ¹⁴Azután eltemették Saulnak és fiának, Jónátánnak a csontjait Benjámin földjén, Célában, apjának, Kísnek a sírjába. Mindent megtettek, amit a király parancsolt. Ezután megkönyörült Isten az országon.”

Ilyen formában gyászolták Sault.

Sámuel egykori szavai beigazolódtak: „²⁵Ha azonban mégis gonoszul éltek, elvesztek királyotokkal együtt!”(1Sám12,25)

Az 1 Krónikák 10-ben van még szó Saul haláláról, kibővítve azzal, hogy: „¹³Így halt meg Saul a hűtlensége miatt, mert hűtlen lett az ÚRhoz, és nem fogadta meg az ÚR szavát. Sőt szellemet idéztetett, és azt kérdezte meg, ¹⁴nem az URat kérdezte meg. Ezért ölette meg őt, a királyságot pedig Dávidra, Isai fiára ruházta.”

De ezzel még nincs vége mindennek. Amíg Saul esetében láthattuk, hogy mit eredményez az Isten elleni lázadás és engedetlenség, addig Dávid, mint kiválasztott életén keresztül láthatjuk majd, hogy milyen gyümölcsöket hoz az engedelmesség úgy a király, mint a nép életben.

Az ember életében az Úr vagy a gonosz dominál. Nincs recept, korosztály szerinti intervallum arra, hogy mikor ki. De ha teret engedünk szívünkben a haragnak, a féltékenységnek, az irigységnek az gyökeret tud eresztetni. Ha Isten kegyelme ezeket nem irtja Igéjével akkor elkezdődnek a harcok kívül és belül, s a végkimenetele ezeknek a harcoknak

nem lesz más, mint Saul esetében. Nem megoldás a kardba beledőlni. Nem megoldás a gonosz ámtításának bedőlni.

Kedves Testvérek! Használjuk mindenkor azt a kétélű kardot, ami az életet munkálja. „¹²Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, mélyre hatol, az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. ¹³Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk.”(Zsid4,12) Ámen

Ének: 164:2: „Elménket, értelmünket...”

Újszövetségi rész: Máté evangéliuma 22, 15-22

„¹⁵Akkor a farizeusok elmentek, és elhatározták, hogy egy kérdéssel fogják törbe csalni. ¹⁶Elküldték tehát hozzá a Heródes-pártiakkal együtt a tanítványaikat, akik ezt mondták: Mester, tudjuk, hogy igaz ember vagy, és az Isten útját az igazsághoz ragaszkodva tanítod, és nem törődsz azzal, hogy ki mit mond, mert nem veszed figyelembe az emberek tekintélyét. ¹⁷Mondd meg tehát nekünk, mit gondolsz: szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy sem? ¹⁸Jézus pedig felismerve gonoszságukat, így szólt: Képmutatók, miért kísértetek engem? ¹⁹Mutassátok nekem az adópénzt! Azok pedig odavittek neki egy dénárt. ²⁰Ő megkérdezte tőlük: Kié ez a kép és ez a felirat? ²¹Azt felelték: A császáré. Ő akkor ezt mondta nekik: Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené! ²²Amikor ezt meghallották, elcsodálkoztak, és otthagya őt, elmentek.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Az adópénz történetével Márk és Lukács evangéliumában is találkozunk. Ez a szakasz a farizeusi kegyesség ellen irányul. Abban az időben a farizeusok és a Heródes-pártiak Jézus ellen voltak. Egyfajta előkészítő beszéd ez, ami bevezeti a 23. fejezet nagy feddő beszédét.

A farizeusok nem adják fel, újra ugyanaz a lemez: döntő támadást mérni Jézusra, szóval törbe csalni. Az ő fő határozatuk most az, hogy Jézusból ellenséget csináljanak a nép, sőt még a császár előtt is.

Tanítása terén akarják „megfogni”-hízelegnek neki, csapdába akarják csalni, teljes mértékben lejáratni. Döntő bizonyítékra van szükségük az ellene induló perben.

- A farizeus tanítványokra az a jellemző, hogy míg az adófizetést nem tiltják addig azt Isten ítéletes intézkedéseként értelmezik. Ez a csoport vágyott arra, hogy a pogány hatalom megdőljön.
- A heródiások= a nemzeti uralkodó hívei. Teljes mértékben az akkori uralkodók mellett állnak. Róma barátok. Az adó kérdésében minden vallási szempont mellőzése jellemzi őket. Jézusban nagy veszélyt láttak-ki kell iktatni.
- A hithű vallásos zsidók esetében az adófizetésben bálványimádást láttak. Pénzérme-arckép: „Ne csinálj magadnak faragott képet...., ne imádd és ne tiszteld azokat.(2.parancsolat megszegése)”

Isten népe ebben az időben alá van vetve egy pogány hódító hatalomnak. Heródes-egy pénzsóvár.

A Jézust támadók azzal kezdik, hogy igaznak nevezik Jézust majd arra hivatkoznak, hogy nem veszi figyelembe az emberek tekintélyét.

„¹⁷Mondd meg tehát nekünk, mit gondolsz: szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy sem?” Az ördög munkatársai, akik Jézus ellen mennek olyan tökéletes kérdést fogalmaznak meg, hogy szinte előnti őket a magabiztosság, a kérdés mögött ott van az elégedettség részükről. Kész a tökéletes csapda, s úgy gondolják, hogy majd ebbe Jézus szépen belesétál, ők pedig elégedetten végignézhetik Isten Fíának a halálát.

Ha a válasz IGEN-szabad fizetni a császárnak= a tömeg szemében nem Messiás, a tömeg tiltakozik az adó ellen. A farizeusok így a nemzeti függetlenség árulójának mondhatják.

Ha a válasz NEM-A Heródes-pártiak feljelenthetik a hatóságnál. Innentől kezdve a római igazságszolgáltatáshoz kerül az ügye.

„Jézus felismerte gonoszágukat”-Jézus átlát mindenben, ismeri a hátsó szándékot, ismeri a gondolatot, ismeri a hízlgő képmutatás minden formáját. Tudja ki milyen indulattal indul el az irányába, ki mit akar Tőle, Vele, Általa, sőt Ellene. Az Igazság pedig mindig taszítja a gonoszágot. Ő tudja, hogy mi van az ember szívében. Ne közelítsünk soha hozzá színleléssel, bókólással, látszattal és gonosz gondolattal.

A képmutató kísértői kérdése után Ő határozza meg a folytatást.

Egy adópénzt kér az ellenfeleitől. A dénár-Tibérius-féle dénár. Jézus rámutat a pogány birodalom istenként tisztelt urára.

Jézus úgy mond igent a római birodalomra, hogy ezzel Isten legtisztább prófétai kijelentését folytatja. A válasz tökéletes az adott politikai helyzetre nézve. Ezzel is tanítja a népet, hogy ne lázadjanak az ellen, amit Isten helyezett feléjük.

Az ember földi élete hatalom alá van vetve, ez ellen nem sokat tehetünk. Uralkodók voltak, vannak és lesznek is. Istenhez való hűségünk nem attól függ, hogy fizetünk-e adót vagy nem.

Mindaz, amit megtapasztalok az Úr közelében hálát ébreszt bennem? Mert csak így tudom megadni Istennek, ami az Istené. Mi emberek, akik Isten képmására lettünk teremtve, az Ő képét hordozzuk ezzel is adjuk meg neki, ami az övé. Az ember Istené. Én az övé vagyok. Te az Övé vagy. Családod, gyülekezeti közösséged az Övé. Ez a mi egyetlen vigasztalásunk életünkben és halálunkban: „mind testemmel, mind lelkemmel, életemben is, meg halálomban is nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Üdvözítőmnek, a Jézus Krisztusnak a tulajdona.”(HK-1.)

„Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené!” Amikor ezt meghallották az ellenfelek, elcsodálkoztak, otthagyták őt, és eltávoztak.

Erre már nem lehet más formában reagálni. Eredménytelenül otthagyták Jézust.

Mi mit teszünk? Készek vagyunk életünkkel neki szolgálni és az Ő dicsőségére élni?

Utóima: Kegyelmes Urunk! Kérünk Téged, tégy bennünket késszé és alkalmassá arra, hogy megadjuk neked mindazt, ami a Tied.

Így köszönjük Neked meg a mi életünket. Köszönjük, hogy Te egykor elindítottad napjainkat, s kérünk taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. Hadd ismerjük fel ma is áldásaidat, hogy végre ne hiányainkat sorakoztassuk egymás után, hanem hálások legyünk azért, amikor egyetlen vigasztalásként és reménységként abba kapaszkodhatunk, hogy a Tied vagyunk.

Őrizd meg bennünket attól, hogy bálványként tekintsünk arra, ami a császáré. Segíts, hogy megadjuk Neked a dicsőséget, a tiszteletet, a hűséget és a szeretetet.

Imádkozunk betegeinkért. Azokért a gyülekezeti tagokért, akik a vírussal küzdenek. Őrizd meg őket kérünk, adj nekik erőt, békességet és türelmet.

Imádkozunk mindazokért, akik kezeléseket alatt állnak. Könyörgünk, adj nekik kitartást! Add, hogy naponta hadd tudják megvallani hitüket, s ne felejtsek el, hogy kinek a tulajdonai, ki az, aki szenvedett és meghalt értük, hogy az ő sebeik is gyógyuljanak.

Imádkozunk gyülekeztünk egységéért, hitünk erősödéséért úgy a bibliaórák, mint az istentiszteletek alkalmával. Kérünk, ne vond meg tőlünk Szentlelked erejét. Fújj, amerre Te akarsz, érintsd meg azokat, akiket Te életre választottál ki és formáld a mi szívünket mindenkor, hogy őszintén tudjunk tőled kérdezni, válaszaidra várni, s ha cselekednünk kell, akkor megtenni mindazt, amit kérsz tőlünk. Az Úr Jézus Krisztusért maradj velünk az éjszakában, őrizd családtagjainkat, szeretteinket védő kegyelmeddel. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színigaz. Pajzsa mindazoknak, akik hozzá menekülnek.”(Zsolt18,31)

Ének: 398:1-5: „Úr lesz a Jézus mindenütt...”